

Bu kitapçık; okullarda özellikle drama klüplerinin düzenledikleri çeşitli değerler eğitimi programlarında, sergileyecek tiyatro oyunu arayan öğretmenlerimize yardımcı olması amacıyla hazırlanmıştır.

Kitapçıkta ilk beş skeç; sırasıyla beş vakit namazın önemini çeşitli yönleriyle vurgulayan müstakil bir tiyatro oyunu gibi düşünülebilir. Beş ayrı skeçten oluştuğu için çok sayıda öğrenciye ayrı ayrı görev verme imkanı sağlamaktadır. Bu yönüyle kalabalık bir öğrenci kadrosuyla sergilenebilir. Eğer az öğrenci görevlendirmek gerekiyorsa, her skeçte aynı öğrencilere farklı roller verilebilir. Böylece dar bir öğrenci kadrosuyla sergilenmiş de olur.

Kitapçıkta bu ilk beş skeçten hariç beş skeç daha bulunmaktadır. Bu skeçler bağımsız olarak sergilenebilir. İstenirse bu diğer beş skeç de müstakil bir tiyatro oyunu olarak sergilenebilir. Bunlar da namaz kılmanın önemini çeşitli yönlerden vurgulayan skeçlerdir.

İstifadenize sunarız

NAMAZ SAHNELERİ

YAZAR: ÖZLEM ATA

Dekor: Sıradan ev eşyaları (Çarşaf, pike, masa örtüsü, masa ya da ütü masası, sandalye)

Kişiler: Minimum 6 kişi (5 oyuncu her tabloda farklı roller alacaklardır, bir de anlatıcı)

Maksimum 32 kişi (Kuran kursu veya liselerde oynatılırsa her tabloyu farklı öğrencinin oynadığını var sayarsak)

Maksimum rol dağılımının açılımı:

- 1.Tablo: 4 kişi (Öğrenci, Tembel Nefis, Vicdan, Anlatıcı)
- 2.Tablo: 6 kişi (1. Öğrenci, 2. Öğrenci, 3. Öğrenci, 4. Öğrenci, spor spikeri, Anlatıcı)
- 3.Tablo: 5 kişi (1. Öğrenci, 2. Öğrenci, Vicdan, Dünya Hali, Anlatıcı)
- 4.Tablo: 6 kişi (1. Öğrenci, 2. Öğrenci, 3. Öğrenci, Anne, Görevli, Anlatıcı)
- 5.Tablo: 6 kişi (1. Öğrenci, 2. Öğrenci, Anne, Baba, küçük kardeş, Anlatıcı)

BİRİNCİ SAHNE: SABAH NAMAZI

Perde açılır.

Dik bir çarşaf, ardındaki iki öğrenci tarafından tutulmuştur.

Çarşafın önünde ayakta duran bir öğrenci de üstüne bir pike tutup uyumaktadır.

Öğrencinin cep telefonunun alarmı çalar.

Uyanır gibi olur; ancak alarm çabuk biter uyanmaz.

Üzerinde '5 dk sonra' yazan bir kâğıt, bir öğrenci tarafından sahneden geçirilir.

Yeniden telefon çalar.

(Mikrofona iç ses efekti verilerek)

Öğrenci: Sabah oldu galiba, saat çalıyor, kalkmam lazım

Öğrenci: Amaaan... Beş dakika erteleyelim. Bir şey olmaz!

(Der ve telefonu kapatır.)

(Bu kez sahneden '5 dk daha sonra' yazan bir kâğıt geçer.)

(Ezan sesi duyulur.)

Öğrenci: Bugün namaza kalkmasam ne olur ki! Hem zaten tam uyanamadım. Uyanamazsam sorumluluğum da yok zaten!

(Sahneye apaçi müziği gibi komik bir müzik eşliğinde dans ederek siyahlar giyinmiş bir oyuncu girer. Bu oyuncu "tembel nefis"tir. "Tembel nefis" diye elbisesine yazılabilir ya da siyah kıyafetten zaten tahmin edilebilir. Oyuncunun yanına yaklaşır, örtüsünü düzeltir.)

Tembel nefis: Aferin, hep böyle ol işte! Şimdi sabah sabah sıcacık yataktan çıkılır mı hiç! uyu...uyu....uyu.....

(Oyuncu gerinir ve mutlu bir yüz ifadesiyle uykuya dalar,

Sahneye beyazlar giyinmiş bir oyuncu daha girer. Bu vicdandır. Oyuncunun başına gider. Ona sesleneceği anda)

Tembel nefis: Ne yapıyorsun, daha şimdi uyudu, uyandıracaksın.

Vicdan: Zaten onu uyandırmak için buradayım.

Tembel nefis: Niye, ne gerek var, sabah sabah. Hem bak o daha çocuk sayılır, uyuması lazım.

Vicdan : Niye uyun ki! Bir dakika hem sen kim oluyorsun da vicdanın sesini engellemeye çalışıyorsun?

Tembel nefis: Ay.....Vicdan.....Vicdan sen misin yahu? Ben de ikide bir beni kim rahatsız ediyor diye merak ediyordum.

Vicdan: Demek ben seni rahatsız ediyorum. Öyle mi? A..... Tanıdım seni. Sen tembel nefissin. Sürekli şikâyet maillerini görüyorum bilgisayarımda. Ne mızımız şeysin sen!

Tembel nefis : Tanıdın işte, aferin, şimdi beni rahat bırak uyuyacağım.

(Yatağa oyuncunun yanına geçmeye çalışır.)

Vicdan : Bir dakika bir dakika, onu uyandırmamı engelleyemezsin; çünkü namaz vakti girdi.

Tembel nefis: Hah ben de onu diyorum ya zaten, hiç uyandırma bak uyanınca kılsın namazını. Hem hava soğuk, su buz gibidir şimdi. Sıcacık yatağından kalkıp nasıl abdest alacak?

Vicdan: Onu şimdi uyandırmazsam sana da kötülük etmiş olurum.

Tembel nefis: Sen mi? Bana mı? Sen kimsin ki bana kötülük edeceksin? Ben bana neyin iyi geleceğini bilmez miyim sanıyorsun? Uyumak istiyorum şimdi, uyku en iyisidir.

Vicdan: Bak, ikimiz de bu bedenin birer parçasıyız. Şimdi kısa bir süre için uyuyup rahat ederiz ama ahirette büyük sıkıntı çekeriz

(oyuncular donar, bu sırada projeksiyona Müddesir süresi 40–43 yansıtılır veya vicdan bu ayetleri okur)

“Onlar bahçelerde olur, sorup soruştururlar; suçlu olanları...

Onlara, “Sizi Sakar’a sürükleyen ne oldu?” diye sorarlar.

Onlar da, “Biz namaz kılan kişiler değildik.” derler.”

MÜDDESİR SÜRESİ 40-43

Tembel Nefis: Allah Gafur’dur, Rahimdir, affeder. Bu kadar korkma. Sadece bir sabah namazına kalkmazsan bir şey olmaz.

(bu sırada projeksiyona Lokman Suresi 33. Ayetten bir bölüm yansıtılır veya vicdan ayeti okur)

“Dünya hayatı sakın sizi aldatmasın. O çok aldatan (şeytan) da sizi Allah ile aldatmasın.”

LOKMAN SURESİ 33

Vicdan: Bak bu ayeti biliyor musun?

Tembel Nefs: Hani nerde?

(Nefsi tutar projeksiyonun önüne getirir. Ayeti okur. Son kısmını tembel nefis okur.)

Vicdan: Gördün mü bak, Rabbimiz bizi nasıl uyarıyor. Onun merhametine güvenip görevlerimizi ihmal etmememiz için.

Tembel Nefs: Şimdi kalkmak lazım değil mi artık! Şey... Bak... Kalkacağım ama yatak bırakmıyor desem... İnanmazsın değil mi?

(Bu sırada gerçekten yatak şeklindeki nevfesim öğrenciyi sarılmış onu bırakmıyordur.

Vicdan gider yatağın kollarına vurur, onu düzeltir. Öğrenciyi uyandırır. Öğrenci esner gerinir.)

Öğrenci: (Saate bakar) Off... Ne garip rüyalar gördüm. Vakit de neredeyse çıkacakmış. Hemen abdest alayım bari.

İKİNCİ SAHNE: ÖĞLE NAMAZI

(İki arkadaş konuşmaktadır)

1. Öğrenci: Ya sorma bugün çok yoruldum. Sabah iki tane sınavımız vardı. Önce matematik sonra tarih...

2. Öğrenci: Nasıl geçti?

1. Öğrenci: İyi iyi... İkisinden de en azından 3 alırım

2. Öğrenci: Ben de 3 alınca iyi diyebilsem keşke. Evdekiler üçü sınıfta kalır sanıyor neredeyse. İlle beş olacakmış.

1. Öğrenci: Onlar da senin iyiliğini istiyor aslında. Sen de daha çok çalış. Ben de 5 alsam daha çok sevirim.

2. Öğrenci: Başka ne yaptın bugün?

1. Öğrenci: Hiiiçç... Yazılıya gir çık. Öğle yemeği yedik işte.

Ya bir de namaz kılma hikâyemiz var sorma!

2. Öğrenci: Ne oldu kaçırdınız mı yoksa?

1. Öğrenci: Yok yok... Kaçırmadık, Allah'a şükür. Anlatayım da dinle.

(Sahneye başka oyuncular girer. 2. oyuncu çıkar.)

1. Öğrenci: Oh bee, tarih yazılısı da bitti!
3. Öğrenci: Kaçınıcı derse giriyoruz şimdi?
4. Öğrenci: Sanırım 7. derse gireceğiz.
3. Öğrenci: Kızlar namaz kıldınız mı?
1. Öğrenci: Eyvah benim abdest almam da lazım.
4. Öğrenci: Bir dahaki teneffüste kılarınsın. Sanırım ikindi daha okunmamış oluyor. Biz namaza gidelim sen abdest al; ama çabuk ol zil çalacak!

(Sahnedeki oyuncular çıkar.)

1. Öğrenci: (2. oyuncunun yanına gelir)
2. Öğrenci: Sonra ne oldu
1. Öğrenci: Hiç... Abdest alıp derse girdim. Öğle namazı bir dahaki teneffüsün sonuna doğru çıkıyormuş. Zil çalar çalmaz mescide koştum.

(Oyuncular donar ve bir spor spikerinin maç anlatması gibi bir ses konuşmaya başlar.)

Spor spikeri: Evet, Elif merdivenleri çıkıyor. Mescide girdi. Seccadeyi serdi. Haydi Elif, niyet et, tekbir getir. Sübhaneke'yi oku, veee... Evet, Elif Fatiha'yı okuyor. Zammı sure en kısasından: Vel Asr...

(Bu arada asr suresi meali prejeksyona yansır)

İyiliği sonsuz, ikramı bol Allah'ın adıyla, Zamanın hakkı için, İnsan kesinkes zarardadır. Zararda olmayanlar; inanmış olan, iyi işler yapan, birbirine doğruları tavsiye eden ve sabırlı olmayı tavsiye eden kimselerdir.

ASR SURESİ 1-3

Rükuya gidiyor, Sübhâne Râbbiye'l-Azim bir kez. İki saniye geçti; secdeye varıyor, Sübhane Rabbiye'l A'lâ 1 kez, iki saniye daha geçti. Hemen bir secde daha yapıyor. Kalk Elif, Fatiha, aynı zammı sure, rüku, secde, çabuk Ettehiyatü duasını oku! Fatiha, rüku, secde, Fatiha, rüku, secde, veee son oturuş. Salli barik okumayabilirsin de hemen selam ver, hemen. Ees selamı aleyküm ve rahmetullah , es selamı aleyküm ve rahmetullah.....

(Allahu ekber... Ezan sesi sahneye düşer, sonra kesilir.)

(Oyuncular canlanır.)

2. Öğrenci: İyi ki namazın sadece farzını kılmışın, yoksa kaçıracaktım.

1. Öğrenci: Buna sevinilmez ama ben de sevindim doğrusu

2. Öğrenci: Neyse gel şimdi kalkalım da ikinci namazı da aceleyle gelmelisin

1. Öğrenci: Hadi kalktım, seccade nerde?

ÜÇÜNCÜ SAHNE: İKİNDİ NAMAZI

(İki öğrenci sahnenin iki ayrı köşesinde yüzleri seyirciye dönük olarak namaz kılmaktadır.

Bu sırada komik bir müzikle dans ederek Dünya Hali sahneye girer.)

DUNYA HALİ: Benim adım dünya hali. Sonsuz işlerim var benim. Hiç bitip tükenmiyor. Çok meşgulüm çok. Önemli işler peşindeyim. Mesela ders çalışıyorum. Güzel..... Ders çalışıyorum.

(Namaz kılan öğrencinin yanına yaklaşır. Kulağına eğilir.)

DÜNYA HALİ: Hımm... Ettehiyatü duasını okuyacak şimdi.

Elleriyle büyü yapar gibi hareketler yaparak "Yazılın nasıl geçti?" der ve namaz kılan öğrenciye üfler.

2.ÖĞRENCİ : (Yüksek sesle)

Ettehiyatü lillahi..... Tarih yazılısı da iyi geçti

ve salavatu ve tayyibati..... 85 alsam bari

Esselamu aleyke... töbe töbe.....

Yazılı nereden girdi şimdi araya? Baştan mı okusam Ettehiyatüyü?

(Dünya hali ellerini ovuşturarak diğer öğrencinin yanına gider. O da tam ayağa kalkmış Fatiha okumak üzeredir. Aynı el hareketlerini yapar.)

1.ÖĞRENCİ: (Yüksek sesle)

Elhamdülillahi Rabbil alemin.... Akşama ne ödevim var benim?

Er rahmanirrahim..... Biraz fizik çözerim....

Maliki yevmiddin..... Kitap okumayı denerim....
İyyake nabüdü ve iyyake nestain.... Sonra dinlenirim....
İhdinas sırat al müstakim. .... Duanın neresindeyim?
Fatiha mı okuyordum ben yoksa zammı sure mi?
Eyvah Estagfirullah.... Estagfirullah... Estagfirullah....
Namaza devam eder.

(Dünya hali ellerini ovuşturmaktadır. Vicdan sahneye girer.)

VİCDAN: Yaptığını beğendin mi?
DÜNYA HALİ: Çok işim var benim. Beni meşgul etme şimdi.
VİCDAN: Bırak namaz kılanları, buraya gel.
DÜNYA HALİ: Ben onları bıraksam da onlar beni bırakmazlar. Ben dünya haliyim, tanımıyor musun beni? İnsanlar sürekli beni düşünür. Namazda bile benden vazgeçemezler. Halden hale sokarım onları.

(Bu sırada ekrana Mü'minin 1-2 ayetleri yansır. Veya anlatıcı sahneye girer ve ayetleri okur)

İyiliği sonsuz, ikramı bol Allah'ın adıyla, Müminler (inanıp güvenenler) kesinlikle umduklarına kavuşacaklardır. Onlar namazda derin bir saygı içinde olurlar.

MÜMİNUN SURESİ 1-2

VİCDAN: Doğru söylüyorsun. İnsanlar namazda bile dünya işlerinden sıyrılıp huşu bulamıyorlar. Ama gel sen şu ayet mealini bir oku da seninle çok meşgul olan insanların hallerine beraber acıyalım. Dış ses ayetleri okur.

(Sahnedeki öğrenciler selam verip namazı bitirir dünya hali ve vicdan donmuştur. İki öğrenci seccadeleri toplarken yan yana gelir ve konuşur.)

- 1.ÖĞRENCİ: Namazda senin de aklına günlük işlerin geliyor mu?
- 2.ÖĞRENCİ: Gelmez olur mu hiç! Hatta bazen hangi rekâta olduğumu bile karıştırıyorum.
- 1.ÖĞRENCİ: Aslında hiç iyi yapmıyoruz. Dünyadaki gerçek işimiz namaz kılmak ama biz diğer meşguliyetlerimizi düşünmekten doğru dürüst namaz bile kılamıyoruz.
- 2.ÖĞRENCİ: Haklısın. Hocamız bize surelerin meallerini ezberletmişti ya. Namaz sırasında başka şeyler düşüneceğimize okuduklarımızın meallerini düşünsük ne iyi olacak, değil mi?

1.ÖĞRENCİ: Haklısın aslında.

(Bu sırada projeksiyona Maun 4-5 yansır ve bir dış ses meali okur. 2.öğrenci, ayetin mealini tekrarlar.)

Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki onlar namazlarını ciddiye almazlar.

Onlar (namazlarıyla) gösteriş yaparlar.

MAUN SURESİ 4-6

DÖRDÜNCÜ SAHNE: AKŞAM NAMAZI

(Sahnedeki öğrencilerin birinin cebi çalar, açar. Arkadaşı aramıştır. Tamam tamam der kapatır.)

2.öğrenci: Ayşe aradı. Bizi dışarı çağırıyor. Evde çok sıkılmış.

1.öğrenci: Hadi anneme soralım. İzin verir herhalde. İki gündür hep ders çalıştık.

2. öğrenci: Anne... Anne... Biraz dışarı çıkabilir miyiz? Evde çok bunaldık.

(Anne dışarıdan seslenir ya da sahneye üstünde önlük elinde piring tepsiyle girer.)

ANNE: Tamam; ama geç kalmayın. Hava erken kararıyor biliyorsunuz. Babandan önce evde olun.

1.öğrenci: Tamam anne merak etme. Babamda önce geliriz.

(Dışarı çıkarlar. Ayşe'yle buluşurlar. Projeksiyonda sokakta yürüyen insanlar görüntüsü vardır.)

2. öğrenci: Evde çok bunalmıştık. İyi oldu. Hava da güzelmiş. Hadi şimdi ne yapalım?

1. öğrenci: Bir kafede oturup çay mı içsek?

3. öğrenci: Ya kızlar, hava güzel diyorsunuz ama sadece güneş var, buz gibi soğuk. Bence kafede donarız.

1. öğrenci: Biraz yürüyelim o zaman. Hareket edersek üşümeyiz.

3. öğrenci: Baksanıza hem yürümemiz de boşa gitmesin. Yeni açılan alışveriş merkezine gidelim. Orada bir elbise beğenmişim. Ona da bakarız, hadi!

(Alışveriş merkezi görüntüsü projeksiyona yansır.)

2. öğrenci: Ayşe baksana şu elbise ne kadar güzel.
3. öğrenci: Evet... Onun bir de kırmızı olduğunu düşün.
1. öğrenci: Ben de bu tişörtü beğendim. Abla baksana yanında ne kadar para var? Bu tişörtü alalım.
2. öğrenci: Tamam, alalım. Off... Kasada da amma kuyruk varmış. Sen sıraya gir. Biz bu çantalara bakalım, sonra yanına geliriz.

(Bir kürsü kasa gibi kullanılır. Sırada bekleyen diğer birkaç oyuncu çabuk çabuk dağılır. 1. öğrenci alışverişini yapar. Diğer oyuncular çantalara bakar gibi yapmaktadır. Yanlarına gider, mağazadan çıkarlar.)

3. öğrenci: Amma gürültü vardı. Beynim patladı. Şurada bir kahve mi içsek?
1. öğrenci: Annem çok geç kalmayın demişti. Saat kaç oldu?
2. öğrenci: Yediye çeyrek var.
1. öğrenci: Ne... Aman Allah'ım, dejavu yaşıyorum. Ben bugün öğlen de namazımı ardından koşturana biri var gibi kılmışım. Hemen mescide inmezsek yetiştiremeyeceğiz. Herkesin abdesti var mı?
2. ve 3. öğrenciler: Var var.
1. öğrenci: Oh çok şükür. Şurada danışma var. Hadi soralım.

(Bu sırada alışveriş merkezindeki bir görevliye sorarlar.)

2. öğrenci: Şey afedersiniz, mescit nerede acaba?
- Görevli: Burada mescit yok hanımefendi.
2. öğrenci: Nasıl olur; ama bu... Burada bir sürü insan var. Mescit nasıl olmaz?
- Görevli: Bilemeyeceğim efendim. Ama iki sokak yukarıda bir cami olacak. Oraya gidebilirsiniz.
2. öğrenci: Sağ olun.
3. öğrenci: Eyvah... Kızlar çabuk, çabuk olalım! O cami çok yakın sayılmaz, ben orayı biliyorum.
1. öğrenci: Nasıl olur ya! Bu kadar büyük bir AVM yapıyorlar. İçine bir mescit bile koymuyorlar. Bu ne biçim iş, anlamadım
2. öğrenci: Hadi, hadi konuşmayın, yürüyün.

(Bu sırada projeksiyonda cami görünür ve ezan okunmaya başlar.)

Allah u ekber...

(Ezan okunurken projeksiyona İbrahim suresi 31. ayet yansır. Çocuklar oldukları yerde kalırlar. Hayıflanırlar.)

“İnanmış kullarıma de ki namazlarını tam kılsınlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeyden gizli-
açık (hayra) harcasınlar. Bunu öyle bir gün gelmeden yapsınlar ki o günde ne alış veriş, ne de dostluk
olacaktır.”

İBRAHİM SURESİ 31

3. öğrenci: Ne kadar çabuk geçmiş zaman, hiçbir şey anlamadım.

2. öğrenci: Sorma ben de. Yatsı bu kadar erken mi okunuyordu?

1. öğrenci: Annem de kızacak, eve de geç kaldık.

2. öğrenci: Haklısın. Hadi gidelim. Ama bir daha bu avm' ye gelmeyelim. Adamlar her şeyin en
iyisini düşünmüş ama asıl önemli olandan haberleri yok.

3. öğrenci: Doğru ama olan bize oldu, namazı kaçırdık. Daha dikkatli olmamız lazım bence.
Ayrıca, telefonlarımıza her iş için program yüklüyoruz. Namaz vakitleri programı da yükleyelim,
namaz vakti çıkmadan biraz önce bizi uyarısın

(Projeksiyona “Namazlarımızı Vaktinde Kılalım” cümlesi yansıtılır.)

BEŞİNCİ SAHNE: YATSİ NAMAZI

(Zil çalar, çocuklar anneyle beraber sahneye girer.)

Anne: Kızım nerede kaldınız? Baban sizden önce geldi.

1. öğrenci: Sorma anne! Yeni açılan alışveriş merkezine gitmiştik. Mağazaları gezerken vaktin
nasıl geçtiğini anlamadık.

Anne: Aferin size! Bunu bir de babanıza anlatın bakalım.

(Kızlar koltukta oturan haber izleyen babalarının yanlarına giderler. Televizyonun sesi kısıktır.)

Baba: Yavrum, siz bu saate kadar neredeydiniz?

1. öğrenci: Ya baba, saat geç değil ki! Hava çok erken kararıyor. Daha haberler yeni
başlamış. Baksana saat yedi.

Baba: Fesuphanallah! Kızım saat erken ama hava çoktan karardı. Sence bu saate kadar
dışarıda kalmanız doğru mu?

2. öğrenci: Haklısın baba! Biz de bu kadar dışarıda kalacağımızı ummamıştık; ama AVM'de dalıp
gitmişiz. Bir daha dikkat ederiz.

Baba: Tamam bu seferlik böyle olsun ama bir daha tekrarlanmasın. Eve benden geç gelmeyeceksiniz.

(Kızlar arkalarını dönüp “çak” işareti yaparlar.)

1. öğrenci: Oh be! Babam çok sinirli değildi.

2. öğrenci: İyi yırttık valla!

1. öğrenci: Hadi üstümüzü değiştirelim. Anneme yemek için yardım edelim. Birazdan dizim başlayacak.

(Sofrayı kurarlar. Yemek masası ütü masasının üstüdür. Büyük bir örtü ile örtülmüştür. Televizyonda haberler devam ederken yemek yerler, dizi başlar. Dizinin sesi ya da görüntüsü sahne dışından verilir. Dizi o günlerde güncel olanlardan seçilmelidir.)

1. öğrenci: Aaa... Dizi başladı. Anne sofrayı sen toplasan? Biz kaçırmayalım diziyi.

Anne: Her gün bir bahaneniz var. Yok ders çalışacağım, yok diziyi kaçırmayayım. Bir gün de ben demeden bir iş yapmanız şaşarım.

(Kızlar oturup diziyi izlemeye başlar)

1. öğrenci: Abla baksana, Şu küçük çocuk ne kadar sevimli! Bu çocuk sonra kiralık katil olacakmış, biliyor musun?

2. öğrenci: Ya sen inaniyor musun bunlara? Bence bunlar şehir efsanesi! Bu minicik çocuktan kiralık katil çıkar mı hiç? Çıkmaz!

1. öğrenci: Abla belli mi olur? Çocuğun psikolojisini bozdular. Bir de yetişkin olacak hepsi!

2. öğrenci: A, reklam girdi! Hazır reklam girmişken namaz kılalım. Bugün zaten tüm namazlarımız maceralı geçti.

1. öğrenci: Tamam, sen git. Diğer reklamda da ben kılarım. Öteki kanalda da komik bir dizi var. Hem ne oldu sana da anlatırım.

2. öğrenci: A... İyi olur! Dur, ben sünneti kılayım.

1. öğrenci: Kızım, yatsının sünnetini her zaman kılmasan da olur. Farzı kıl sen.

2. öğrenci: Aman, annem duymasın! Çok kızar. Sünnetleri terk etmeyin diyor sürekli.

1. öğrenci: Sürekli terk etmiyoruz ki, dizi var bugün, o yüzden.

2. öğrenci: Tamam tamam farzı kılıp geliyorum

Sahnenin bir kenarında namaza durur. Bu sırada komik dizi açılır.

(Sahneye televizyon taşımak mümkün olmayacağı için ya projeksiyon ile bir komedi dizisi yansıtılabilir ya da sahne dışından dizinin sesleri verilebilir.) Komik sahneler geçer.

Namaz kılan kız namazda güler. Namazı bozar ablasının yanına gelir.

2. öğrenci: Ya abla, televizyonun sesini o kadar çok açmışsın ki ta diğer odadan tüm esprileri duydum, güldüm işte, senin yüzünden namazım bozuldu.

1. öğrenci: Kızım sen de namazda diziyi nasıl duyuyorsun? Ne biçim namaz kılıyorsun sen!

2. öğrenci: Hadi ya, o kadar kolay mı duymamak! Eminim üst kat bile duymuştur televizyonun sesini.

1. öğrenci: Sen de namazı bozmana bahane arama, hadi git, kıl namazını.

2. öğrenci: Tamam tamam.

(Abla tv izlemeye devam eder, kanalı değiştirir)

(Diğer dizinin görüntüsü ya da sesi sahneye verilir)

1. öğrenci: Çabuk ol, dizin başladı.

(Bu repliği kardeşinin yanına gidip söyler, o da başını sallar, selam verir, gelir.)

Bu sırada anne sofrayı toplamış ütü yapmaya başlamıştır. Sahneye küçük kardeş girer.)

Küçük kardeş: Namazınızı kıldınız mı?

1. öğrenci: Sus dizi başladı, senin yüzünden duyamayacağız

Küçük kardeş: Babam soruyor ama!

2. öğrenci: Ben kıldım, ablam bir dahaki reklamda kılacak

Küçük kardeş: Hadi ya, bitti mi bir reklam arasında yatsı namazı?

2. öğrenci: Yok canım biter mi hiç, sadece farzı kıldım

Küçük kardeş: Seni anneme söyleyeceğim.

2. öğrenci: Git söyle, n'olcak sanki akılsız!

Küçük kardeş: Sensin akılsız! Annem size sünnetleri terk etmeyin demiyor mu? Kadının dilinde tüy bitti!

2. öğrenci: Tamam tamam, yeter artık, anneme söyleme, hem zaten her zaman böyle yapmıyoruz. Bugün dizi çok heyecanlı, kaçırmamak için sünneti kılmadım.

1. öğrenci: Hadi git başımızdan, senin yüzünden ne konuştuklarını anlamıyorum.

Anne: Çocuklar yine niye bağırşıyorsunuz, zaten televizyonun sesi de çok yüksek. Kısın şu televizyonu, bağırışmayı da kesin.

(Bir süre tv izlerler.

Reklam girer.

Abla namaza kalkar

Bu arada 2.Çocuk komik diziyi açar

Ablanın namazı biter, babayla birlikte sahneye gelir.)

Baba: Aferin kızım, namazını ne güzel kıldın, salat-ı vitri de kıldın mı?

1. öğrenci: Şey.... Babacığım biraz sonra kılacağı vitri.

Baba: Peki sünnetlerini kıldın mı?

1. öğrenci: Ya baba kardeşim mi yetiştirdi hemen?

Baba: Kızım, kardeşin mardeşin, bırak onu, sen soruma cevap ver!

1. öğrenci: Kılmadım baba

Baba: Aferin yavrum, gözünün önünde duran büyük bir hazineyi almayı elinin tersiyle itmişsin

1. öğrenci: Baba ya... İzlediğim bir dizi var zaten, ona da laf ediyorsunuz!

Baba: Kızım, benim ağzımdan dizi lafı çıktı mı?

1. öğrenci: Baba, ne zaman konuşmaya bu cümlelerle başlasan, sözü dizilere getiriyorsun.

Baba: Ama farkında mısın o diziler de seni çok büyük hazinelerden mahrum bırakıyor

2. öğrenci: Ben demiştim sana sünneti kılalım diye.

Küçük kardeş: Baba biliyor musun ablam yakında rekorlar kitabına girecek

1. öğrenci: (Ensesine bir tane vurur.) Kes sesini sen!

Baba: Kardeşine vurma kızım.

Küçük kardeş: Dört rekâtlık namazı bir dakikada kıldı. Rekor bu rekor!

1. öğrenci: (Kızgın) Sen göreceksin biraz sonra rekoru!

2. öğrenci: Ablam bir dakikada senin de cenaze namazını kılacak

Baba: Kızım bir dakikaya duaları nasıl sığdırdın?

1. öğrenci: Ya baba abartıyor ya!

Baba: Bana az önce kıldığın namazdaki Fatıha'yı bir okusana!

1. öğrenci: (Hızlı hızlı Fatıha'yı okur)

Baba: (Alaylı) Aferin aferin!

1. öğrenci: Güzel okudum değil mi baba, ben sana abartıyor demiştim.

Baba: Sen Fatihâ'nın mealini biliyor muydun?

1. öğrenci: Biliyorum baba

Baba: Hadi bir de bana mealini aynı hızla oku bakayım.

1. öğrenci: (Hızla mealini okur.)

(Küçük kardeş ablasının taklidini yapar. Abla mealini aslını okuduğu hızla okuyamaz.)

1. öğrenci: Ya baba ya, kafamı karıştırıyor, şuna bir şey söyle!

1. öğrenci: (Yeniden mealini okumaya çalışır; ama şaşırır) Öff, heyecanlandım işte!

Anne: Kızım farz et ki seni başbakan huzuruna davet ediyor, sen de gidiyorsun, onunla nasıl konuşursun?

2. öğrenci: Aman anne, ablam kim, başbakan kim, işi yok da ablamı mı çağıracak başbakan?

Anne: Ama bizi her gün 5 vakit Sultanların Sultanı huzuruna çağırıyor mu?

2. öğrenci: A... Hiç böyle düşünmemiştim.

Küçük kardeş: Cık cık cık!

1. öğrenci: (Erkek kardeşine ters bakar) Gıcık!

Baba: Yavrum, bak hızlı okunduğunda olmadığını sen de fark ettin değil mi? Bu yüzden namazda kimin huzurunda olduğumuzu bilelim, sureleri tane tane hakkını vererek okuyalım olur mu? Biz günde 5 vakit Sultanların Sultanı'nın huzurundayız. Namazımızda eğer bu bilinçle hareket etmezsek okuduğumuz sureleri hızlı okumaktan rahatsız olmayız; ama eğer kimin huzurunda olduğumuzun bilincinde olursak her sözümüzü tane tane ve anlamlandırarak söyleriz. İşte namazımız o zaman anlamlanır, namaz olur. Bunu unutmayalım.

Projeksiyona Müzzemmil Suresi 1-4. Ayetleri yansır veya baba sözlerini bu ayetleri okuyarak bitirir.

İyiliği sonsuz, ikramı bol Allah'ın adıyla, Ey içine kapanan kişi! Az bir kısmı dışında gece kalk! Ya gecenin yarısı kadar ya yarısından biraz az ya da yarısından fazla bir süre kalk da Kur'ân'ı yavaş yavaş ve düşünerek oku!

MÜZZEMMİL SURESİ 2-4

DİĞER SKEÇLER

1. SKEÇ: ÖLÜ

Dekor: Dört tabure ya da sandalye, bir siyah pike, beyaz pijama, beyaz tülbent, iki kürek.

Sandalye ya da taburelerin üstüne siyah pike örtülerek musalla taşı/yatak görüntüsü verilecektir. Beyaz pijama giymiş oyuncu çenesi tülbentle bağlanarak musalla taşının/yatağın üstüne uzanacaktır.

Oyuncular: 3 kişi: Ölü, 1. Siyahlı, 2. Siyahlı,

Oyunun sonunda siyahlılar üstlerini çıkaracaktır bu nedenle içlerine pijama giyip üstüne siyah giymeleri uygun olur.

(Musalla taşında /yatakta beyaz pijama giymiş ve çenesi tülbentle bağlanmış oyuncu cenaze gibi yatmaktadır. Projeksiyonda sahneye mezar görüntüsü yansıtılır. Siyahlılar sahneye girer.)

1.Siyahlı: (Mezarlıkları göstererek) Bu ölüler ne zaman gömüldü?

2.Siyahlı: Öğlen vakti

1. Siyahlı: Hepsini iyi gömmüşler ama şu ilerdeki neden gömülmemiş?

2.Siyahlı: O ölü olmadığını iddia ediyor.

Ölü: Evet ben ölü değilim. Bu işte bir yanlışlık var

1 Siyahlı: (Alay ederek) Çok ölü gördüm bugüne kadar; ama hepsi ölüydü. (Vahşice güler)

2.Siyahlı: Burada ölü olmayanın ne işi var!

Ölü: Hayır, ben ölü değilim! Sadece dişim ağrıyordu benim. Ben ölmedim! Ölü değilim ben! Dişim ağrıyordu sadece, dişim...

1.Siyahlı: Bütün ölüler ilk anda öldüklerine inanamazlar; ama hepsi kabullenir ölümü! Hiçbiri senin gibi bağırılmaz!

2. Siyahlı: Toprağın altına girdikten sonra alışsın sen de. Birazdan seni de gömerler.

Ölü: İnanın bana ben ölü değilim! Lütfen bırakın beni. Yapılacak bir sürü işim var benim!

1.Siyahlı: Biz seni tutmuyoruz ki, hadi gidebiliyorsan gitsene! Bak hiçbirimiz seni zorla tutmuyoruz burada.

Ölü: (Bağırarak) Hayııırr... Kıpırdayamıyorum... (Art arda "euzu besmele" çeker.)

Ben ölü değilim! Bırakın beni! Ben ölü değilim!

2. Siyahlı: (Haince güler)

Ölü: Benim yapılacak çok işim var. Çocuklarım daha okuyor. Hiçbiri iş gücü sahibi olmadı daha! Hem ben nasıl ölürüm? İnsan diş ağrısından ölmez ki! Bırakın beni!

2. Siyahlı: Hadi, gitsene! Gidebiliyorsan gitsene hadi! (Haince güler)

1. Siyahlı: Amma da inatçı çıktın! Ölü olmasaydın burada ne işin vardı senin? Evinde oturup çay içiyor olurdun şimdi.

2. Siyahlı: Sen de gördün işte, yerinden kıpırdayamıyorsun. Bu, ölülerin alametidir.

Ölü: Allah'ım, bana yardım et! Aklımı kaçıracağım! Bu nasıl bir iş böyle? Ben ölü değilim; ama kıpırdayamıyorum. Derdimi kimseye anlatamıyorum. Gece yatağıma yattım, sonra buradayım. Ne olur ya Rabbi, bana yardım et! Kendimi anlatamazsam diri diri gömecekler beni. Toprağın altı nasıldır şimdi? Kim bilir ne kadar soğuktur! Böcekler, kurtlar diri diri yiyecekler bedenimi! Allah'ım, bana yardım et lütfen!

(Bu sırada siyahlılar ellerindeki küreklerle mezar kazıyor gibi davranmaktadırlar.)

Ölü: Hey, bakın bana! Ben yaşıyorum, diri diri gömemezsiniz beni!

(Siyahlılar duymazdan gelerek işlerine devam ederler)

Ölü: Ben bugüne kadar hep iyi insan olmaya çalıştım. Kimseyi üzmemek için didindim. Yalan söylemedim, hırsızlık yapmadım. Helale harama dikkat ettim. Evet belki namazlarımı kılmadım ama iyi bir insanım ben! Beni diri diri gömemezsiniz.

1.Siyahlı: Ne dedin sen, ne dedin?

Ölü: (Yalvararak) Gömmeyin beni! Lütfen, lütfen!

1.Siyahlı: Hayır, hayır, başka bir şey dedin!

Ölü: İyi bir insanım ben, iyi insan, iyi...

2.Siyahlı: Namazlarımı kılmadım, dedi.

1.Siyahlı: Evet, "namazlarımı kılmadım" dedin, değil mi?

Ölü: (Delirmiş gibi) E... evet, namazlarımı kılmadım ama ben, ben, benim çok günahım yoktur! Kimsenin tavuğuna kıışt demedim ben. Allah'ım, yardım et! İyi bir insanım ben!

2.Siyahlı: Şimdi anlaşıldı senin niçin ölü olduğun! Sen bilmiyor musun, dünyada sadece ölüler namaz kılmaz!

Ölü: Nasıl yani?

1.Siyahlı: Duydun işte! Dünyada sadece ölüler namaz kılmaz. Sen kendini yaşıyor sanıyorsun; ama aslında yaşayan bir ölüsün sen! Çünkü namaz kılmıyorsun!

Ölü: Allah'ım, yardım et Allah'ım! Kıpırdayamıyorum. (Bağırarak) Siz de beni anlamıyorsunuz. Ben ölü değilim yaşıyorum, yaşıyorum, yaşıyorum!...

2. Siyahlı: (Bağırarak) O zaman neden ölü gibi yaşıyorsun? Yaşadığının alameti olsun üzerinde! Namazla diril, namazla diril, namazla diril!... (Ses giderek derinleşir.)

(Sahnedeki siyahlılar çabuk bir hareketle üzerlerindeki siyah elbiseleri çıkarıp yere atarlar. Ölü "ben yaşıyorum, ölü değilim" diye sayıklamaktadır. Siyahlılar artık ölünün çocuklarıdır.

1.Çocuk: (Ölüyü tokatlayarak) Baba uyan lütfen, rüya görüyorsun!

2.Çocuk: Hadi geçti artık, uyan lütfen! Sen yaşıyorsun. Bir şey yok. Rüya gördün sadece!

(O ana kadar hiç kıpırdamadan yatan ölü kalkar, ellerini oynatır, hareket eder. Elleriyle elini yüzünü yoklar. Yüzündeki çenesine bağlı mendili çıkarır.)

Ölü: Ben... Ben... Oh... Yaşıyorum...

1.Çocuk: Çok kötü bir rüya gördün.

2.Çocuk: Evet, çok zor uyandın.

Ölü: (Sahnenin önüne gelir. Seyircilere döner) Evet, çok zor uyandım. Ama Allah'a şükür uyandım! Uyanmam için ölmem gerekiyormuş meğer! Artık uyandım.

1.Çocuk: Baba neler söylüyorsun, bilmece gibi?

Ölü: Saat kaç?

2. Çocuk: Sabah ezanı okunmak üzere.

Ölü: İyi, hadi o zaman, abdest alalım, namazlarımızı kılalım. Evlerimizi kabirlere çevirmeyelim; çünkü sadece ölüler namazlarını kılmaz.

Projeksiyondan sahneye şu hadis yansır:

Abdullah b. Ömer (r.a), Rasulullah (s.a.s)'in:

"Namazınızın bir kısmını evlerinizde kılınız. Evlerinizi kabirlere çevirmeyiniz» buyurdıklarını rivayet etmiştir."

2.SKEÇ: DIŞÇI

Dekor: Dışçı koltuğu sayılabilecek bir sandalye ya da koltuk, bekleme salonu gibi ayrı bir oturma alanında beş altı sandalye, üzerinde dergiler olan bir sehpa, dışçının yardımcısı için açılır kapanır basit bir masa ve sandalye, masanın üzerinde randevu defteri, kalem ve telefon.

Oyuncular: 6 kişi: Dışçı, dışçı yardımcısı, hasta, 1. hasta, 2. hasta, 3. hasta.

Hasta, "Ölü" skecinde ölüyü oynayan oyuncu olabilir. Böylece iki skeç birbirinin devamı olarak algılanabilir.

(Perde açıldığında dışçı, dışçı koltuğunda oturan 1. hastayı tedavi etmektedir. İki hasta bekleme salonunda beklemektedir. Zil çalar, dışçı yardımcısı kapıyı açar.)

D. Yardımcısı: Hoş geldiniz.

Hasta: Sağ olun, sormayın halim hiç hoş değil. Dişim çok ağrıyor.

D. Yardımcısı: Oooo... Yüzünüz gözünüz şişmiş! Keşke daha önce gelseydiniz.

Hasta: Gelebildiğime şükredin. Bu diş beni öldürecekti neredeyse!

D. Yardımcısı: Tekrar geçmiş olsun. Doktor beyin hastası var. Şöyle geçin, oturun, sizi biraz bekleteceğim.

(Bu sırada hasta ve doktor gözle selamlaşırlar. Hasta bekleme salonuna geçer, oturur)

2. Hasta: Geçmiş olsun, dişiniz mi ağrıyor?

Hasta: Sağ olun hem de çok ağrıyor.

2. Hasta: Randevunuz var mıydı?

Hasta: Yok, gece birden bire ağrımaya başladı, mahvetti beni, sabahı zor ettim.

2. Hasta: Ben de öyle; ama benim randevum var. Sizden önceyim.

Hasta: Fesuphanallah... Tamam kardeşim tamam, sana bir şey mi dedik sanki! Önceysen öncesin.

2. Hasta: Niye sesinizi yükseltiyorsunuz ki! Konuşuyoruz sadece.

Hasta: Tamam, anladık tamam.

D. Yardımcısı: Beyefendi, doktor bey ikinize de bakacak. Telaşa lüzum yok.

3. Hasta: (Çekingen bir tavırla, doktor yardımcısına) Şey... Benim de randevum var. O zaman ben de beyefendiden (ya da hanımefendiden) önceyim.

D. Yardımcısı: Tamam, haklısınız randevu sırasına dikkat edeceğiz. Zaten çok kalabalık yok. Hepinizin işi kolayca görülecek. Merak etmeyin. (Hastaya dönüp) Ne zamandan beri bu haldesiniz?

Hasta: Gece ağrımaya başladı. Sabah çok zor uyandım. Neredeyse canımdan olacaktım gibi ağrıyor. İlaç milaç hiçbir şey fayda etmedi.

2.Hasta: Diş ağrısı çok zordur.

Hasta: Sormayın gerçekten de öyleymiş. Bunu bu gece tecrübe ettim.

(Bu sırada doktor koltuktaki hastasının işini bitirmiştir. Onunla tokalaşır.)

Doktor: Haftaya bu saatte tekrar bekliyorum. İki saat kadar bir şey yiyip içmeyin. İyi günler.

D. Yardımcısı: (2. Hastayı doktor koltuğuna alır.) Buyurun beyefendi.

(2. Hasta doktor koltuğuna oturur. Doktor onunla ilgilenmeye başlar. Bu sırada Cuma salası duyulur.)

D. Yardımcısı: (Hastalara dönerek) Af edersiniz, sala veriliyor. Ben abdest almaya gitsem, zil çalarsa kapıyı açabilir misiniz?

Hasta: Tabi tabi, siz gidin.

3. Hasta: Çalarsa kapıya biz bakarız.

(Doktor Yardımcısı sahneden çıkar)

3. Hasta: Hasta olmak gerçekten zor. İyiyken insan kıymetini bilmiyor; ama bir diş ağrısı bile insanı işten güçten edebiliyor.

Hasta: Hem de ne işten güçten etme, sormayın. Bu gece, bu sabah yerde miyim, gökte miyim bilemedim. Uyudum desem, uyudum sayılmaz. Uyanığım desem, uyanık sayılmam. Ağrıdan ne haldeyim bilemedim.

3. Hasta: Ben de iş yerimden zar zor izin alabildim. Dişim ağrıyor, diyorum; şişkinlik yüzüme vurmadığı için “Bugün doktora gitmesen olmaz mı?” diyorlar.

Hasta: Benim de kendi işim ama yine de aklım iş yerinde. Başında olmayınca olmuyor. Her işin kendine göre bir zorluğu var işte.

3. Hasta: Haklısınız.

(Biraz dergi karıştırırlar. Konuşmadan saate bakarak zaman geçirirler.)

Hasta: Off... Doktorun işi ne kadar da uzun sürdü.

3. Hasta: Galiba kanal tedavisi yapıyor.

Hasta: İster çeksin, ister kanal tedavisi yapsın, biraz elini çabuk tutsa olmaz mı? Kaç saattir burada bekliyoruz.

3. Hasta: Bitti galiba, neyse şimdi sıra bana geldi.

(Bu sırada doktor koltuktan kalkan 2. Hasta ile el sıkışır.)

Doktor: İki hafta böyle kullanın bakalım. Sonra tekrar bakacağız. Durum ne gösterirse ona göre ya çekeceğiz ya çekmeyeceğiz.

2. Hasta: Randevuyu şimdiden alayım mı?

Doktor: Tabi tabi yardımcım şimdi verir randevuyu.

2. Hasta: Sağ olun doktor bey.

(Bu sırada yardımcı tekrar sahneye gelir. 3. Hasta koltuğa geçer.)

D. Yardımcısı: (3. Hastaya) Buyurun, sıra sizde. (2. Hastaya) Randevunuzu 15 gün sonra saat ikiye versem, size uygun mu?

2. Hasta: Tamam uygun, teşekkür ederim.

D. Yardımcısı: İyi günler.

2. Hasta: (Hastaya) Size de geçmiş olsun.

Hasta: Sağ olun size de.

2. Hasta: İyi günler.

Hasta: İyi günler.

(Hasta bir süre sessiz ve kol saatine bakarak zaman geçirir.)

Hasta: (Yardımcıya) Doktor beyin işi uzun sürer mi?

D. Yardımcısı: Sanmıyorum, birazdan biter; ama siz belki öğleden sonraya kalabilirsiniz.

Hasta: Hayda... Bu kadar bekledim, niye öğleden sonraya kalacak mıyım? Bugün de öğlen tatili yapmayiversin doktor bey.

D. Yardımcısı: Öğlen tatili için değil de bugün Cuma, biliyorsunuz, namaz var.

Hasta: Namaz mı? Ha.. Sahi ya Cuma namazı vardı değil mi?

D. Yardımcısı: Evet.

(Bu sırada doktor bey 3. hastanın da işini bitirmiştir.)

Doktor: (Tokalaşırken) Bu ilaçları kullanın, ilaçlar bittikten sonra gelin. O zaman dolgu mu, kanal tedavisi mi yapacağız belli olur..

3. Hasta: Teşekkür ederim doktor bey.

(Hasta çıkar. Doktor yardımcı ve diğer hastanın yanına gelir.)

Doktor: (Hastaya) Hoş geldiniz. Oooo... Yüzünüz gözünüz şişmiş. Çok kötü iltihaplanmış dişiniz.

Hasta: Sormayın doktor! Sabahı zor ettim.

Doktor: Yalnız ben sizi biraz daha bekleteceğim.

Hasta: Ama zaten bir saattir bekliyorum. Bu acıyı daha fazla çekmek istemiyorum.

Doktor: Haklısınız ama şu an hiçbir şey yapamam çünkü işiniz uzun sürebilir. Diş etinizi yarıp iltihabı akıtmamız gerekebilir. Şimdi Cuma namazına gitmem gerekiyor. Eğer beklemek istemiyorsanız başka bir dişçiye gidebilirsiniz. Size ancak bir ağrı kesici yapabilirim. İsterseniz buyurun iğneyi yapayım. Sonra beraber namaza gideriz.

D. Yardımcısı: Yalnız ezana on dakika var. Acele etmemiz gerekiyor.

Hasta: Haklısınız, ben de abdest alayım. Namazları dünya işlerine kurban etmemek gerekiyor.

Projeksiyondan sahneye Cuma suresi 9-10. Ayetler yansır.

“Ey inanıp güvenenler! Cuma günü namaz için çağrı yapıldığında alış verişini bırakın; Allah’ın zikrine koşun. Bilseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Namazı bitirdiğinizde yeryüzüne dağılın ve Allah’ın lütfunu arayın. Allah’ın sözlerini sık sık hatırlayın ki umduğunuza kavuşasınız.”

3.SKEÇ: GEÇ NAMAZ

Dekor: Özel bir dekora ihtiyaç yoktur. Sadece oyunculara öğrenci görünümü vermek için gerekli çanta, defter, kitap gibi aksesuarlar gerekir. İstenirse projeksiyonla sahneye bir öğrenci kafesi videosu sessiz olarak yansıtılabilir

Oyuncular: Dört kız öğrenci, 2. Öğrenci tesettürlü değildir.

1.Öğrenci: Of yaaa.... Bu dersten nasıl geçeceğiz, bilmiyorum. Yine çaktık galiba.

2.Öğrenci: Hoca böyle kazık sormaya devam ederse hiç geçeceğimizi sanmıyorum ben.

3.Öğrenci: Neyse, iyi ki bir sınav daha var. Belki durumu kurtarırız.

4.Öğrenci: En azından soru tekniğini öğrendik hocanın. Bundan sonra nerede dip not var ona çalışacağız demek ki!

1.Öğrenci: Canım bu kadar detaycılık olmaz ki! Bir akımın en önemli temsilcisi sorulur anladım da en önemli ikinci temsilcisi de ne demek yahu! Sahi neydi o sorunun cevabı?

2.Öğrenci: Ne bileyim. Kelin ilacı olsa başına sürer. Ben de yapamadım o soruyu.

3.Öğrenci: Galiba hiçbirimiz yapamadık.

4.Öğrenci: Acaba sınıfta yapan var mıdır?

3.Öğrenci: Kızım bu soruyu yapsa bile diğer soruları yapamamıştır kesin!

2.Öğrenci: Az önce Selime'lerin yanındaydım. Onların da kötü geçmiş.

1.Öğrenci: Anlaşılan bu sınavda ortalama da düşük olacak. Belki ortalamadan yırtarız.

2.Öğrenci: Olabilir. Belki geçeriz bile!

2. ve 4. Öğr: İnşallah.

(Ezan sesi duyulur)

2.Öğrenci: Arkadaşlar benim abdestim var. Hemen namazımı kılıp geleyim.

3.Öğrenci: A, hadi ben de seninle geleyim. Kızlar siz de gelin.

1.Öğrenci: Benim abdest almam lazım.

4.Öğrenci: Ne acele ediyorsunuz, ezan daha yeni okundu! Şu soruları unutmadan bir yere not edelim de cevaplarını bulalım. Belki kaç puan alacağımızı hesaplayabiliriz.

1.Öğrenci: Doğru söylüyor. Biraz sonra gideriz namaza.

3.Öğrenci: Bilmem ki nasıl yapsak? Yeliz, önce sorulara bakalım istersen.

2.Öğrenci: Yok, ben namaza gideyim, siz bakın isterseniz.

1.Öğrenci: Kızım sen de, işgüzarlık yapma! Namazı bir saat geç kılsan ölmezsin.

4.Öğrenci: Cık cık... Bize kötü örnek oluyorsun kızım, ne bu acele! Yoksa bak örtünü bağlaman uzun mu sürecek?

2.Öğrenci: Amaaan siz de, yine takılma moduna geçtiniz. Sizi durdurabilene aşk olsun artık! Ama ben vazgeçmedim, namaza gitmekte ısrar ediyorum.

1.Öğrenci: Şimdi çok utandım işte! Eyvah, ne yapacağız? Biz soru çözme peşindeyiz, Yeliz hanım cemaate yetişme peşinde. Ne yapsam acaba, yüzümü mü gizlesem?

(Eliyle yüzünü gizleme işareti yapar.)

3.Öğrenci: Kızlar, sanki fazla kaynattık. Aslında sınav sorularını falan bırakalım da cemaate yetişelim bence.

2.Öğrenci: Hay diline sağlık Hümeýra. Hem acele edersek benim başörtümü bağlamam için de daha çok vakit kalır.

(Gülüşürler)

4.Öğrenci: Kızlar, şaka bir yana, sınavdı, soruydu diyoruz ama ezan sesinin açtığı bu vaktin sınavını fark etmekte bile zorlanıyoruz. "Namazı cemaatle mi kılacaksınız; yoksa geciktirip tek başınıza mı kılacaksınız?" diye bir sınav sorusu soruldu aslında bize desem ne dersiniz?

1.Öğrenci: Erdin yine kızım, başka ne diyeyim ben sana!

3.Öğrenci: Eh bu kadar lafın üstüne cemaate yetişemezsek yuh olsun bize.

2. Öğrenci: Kimin abdesti yoktu?

1. ve 4.Öğr: Bizim.

2.Öğrenci: İyi, siz abdest alın, ben de süsleneyim biraz!

3.Öğrenci: Bana bak o başörtüyü bağlamak için yine yirmi tane iğne kullanmayacaksın değil mi?

2.Öğrenci: Sana ne benim kaç iğne kullandığımdan canım! Hem onlar abdest alana kadar vaktim de var.

3.Öğrenci: Sen öyle san! Ezan bitti bile En fazla 5-6 dakikamız var. Acele edelim; yoksa yetişemeyebiliriz.

(Gülüşerek sahneden çıkarlar.)

Projeksiyonla sahneye şu hadis yansır:

İbni Ömer'den (ra) rivayet edildiğine göre, Resulullah (sav) şöyle buyurdu:

"Cemaatle kılınan namaz tek başına kılınan namazdan yirmi yedi derece daha faziletlidir."

Buhari, Ezan 30; Müslim, Mesacid 249.

4.SKEÇ: İLK NAMAZ

Dekor: Beş sandalye, bir pike, bir orta sehpa, iki seccade, bir sofr a bezi, bir oyuncak sepeti, oyuncaklar, bebek şapkası, emzik, kurdale.

Üç sandalye yan yana dizilir, üçlü koltuk gibi görünmesi için üstüne pike serilir. İki tarafına diğer sandalyeler yerleştirilir. Ortaya sehpa konulur. Böylece basit bir oda görünümü sağlanır. Oyuncak sepeti sehpanın üstüne yerleştirilebilir.

Oyuncular: Beş kişi: Anne, dört misafir (Oyuncu sayısı azsa misafir sayısı ikiye indirilebilir. 1 ve 3. misafiri aynı kişi; 2 ve 4. misafiri aynı kişi oynayabilir), Bebek rolü yapacak bir oyuncu, çocuk rolü yapacak bir oyuncu. (Çocuk rolünü bir yetişkin oynayabilir; ancak çocuk gibi giyinmeli ve dizlerinin üstünde hareket etmelidir.)

(Anne sahneye gelir, seccadeyi serer, seyirciye 45 derecelik açıyla yüzü dönük olarak namaz kılmaya başlar. Bu sırada bebek başlığı takmış, boynuna kurdeleyle emzik bağlanmış bir oyuncu emekleyerek sahneye gelir, seyirciye döner, dizleri üstünde doğrulur, gülümser, ağzını yüzünü çeşitli şekillere sokarak seyirciyi güldürmeye çalışır. Bu sırada anne iki rekatlık namazı bitirmiştir. Selam verir. Bebeğe sitemle yönelir. Kızarmış gibi yaparak konuşur.

Anne: Ay...ay...ay... Gel buraya çabuk! Ne yapıyorsun öyle akşam akşam! Akşam vakti aynaya bakılmaz yavrum! (Ayna ile seyircileri kastetmektedir.) Gel buraya gel, uslu uslu oyna şu örtünün üstünde.

(Yere bir sofr a bezi serer, bezin üstüne iki-üç oyuncak koyar. Bebek, bezin üzerine gelir. Mutsuz, mahzun bir şekilde anneye bakar. Kollarını uzatır, "Beni al" demek ister gibi davranır)

Anne: Hah, oldu işte, aferin benim uslu yavruma! Ben namazımı kılarken uslu uslu oyna emi! Sakın aynanın önüne gitme!

(Anne yeniden namaza durur. Bebek, örtünün üstündeki oyuncaklara bir iki bakar., elinden fırlatıp atar. Yine sahnenin önüne seyirciye gelir. Ağzını yüzünü komik şekillere sokar, sesler çıkarır. Anne namazda gülümser, namazını bozar.)

Anne: (Hafif sinirli) Ben sana çekil o aynanın önünden demedim mi? Dediğimin tersini yapmasan olmaz zaten! Bak senin yüzünden namazım bozuldu, gel buraya!

(Çocuğu alır, bezin üstüne götürür, tekrar namaza durur. Bebek, yine örtünün üstündeki oyuncaklara bir iki bakar, elinden fırlatıp atar, bu kez emekleyerek annesinin yanına gelir. Anne kıyamdayken secde yerine oturur. Annesinin yüzüne bakar, sesler çıkarır. Anne rükuya gider, rükuda tesbihi yüksek sesle söyler. Bebek ağır ağır seccadeden kalkar, anne secdeye giderken yanına geçer, secde arasında annenin omzuna asılır. Anne “Sübhanallah”ı yüksek sesle söyler, bebek anneyi bırakır. Bu arada anne “Ettehiyyatü”yü okumaya başlar. Bebek annenin gözlerini elleriyle kapamaya çalışır. Anne istifini bozmamaya çalışarak kalkar. Bebek, annenin bacaklarına sarılır, annenin etrafında emekleyerek hızlı hızlı döner. Anne rükuya gittiğinde yine seyirciye yönelir, dil çıkarır, dudaklarına ellerini sürterek sesler çıkartır. Anne son kez secdeye gittiğinde kendini yüzükoyun yere atar. Anne ikinci secdedeyken başörtüsünü çeker. Anne açılmasın diye eliyle başörtüsünü tutar. Bebek sıkılır, ağlamaya başlar. Ellerini annesine uzatıp “Beni al” demeye çalışır. Anne selam verir.)

Anne: Off...of... Yavrum bana namazda niye hiç rahat vermiyorsun? A kaldı yine bozuyordun namazımı! Bak, namaz kılan annelere dokunulmaz, annenin başörtüsü ellenmez, seccadeye yatılmaz...

(Anne kalkar, seccadeyi toplar. Kapı çalar ve misafirler gelir. Misafirlerin yanında bir de çocuk vardır. Çocuğun ağzında şeker vardır. Bebekten daha büyük olduğu kıyafetinden anlaşılmaktadır.)

Anne: Buyurun, hoş geldiniz.

Misafirler: Hoş bulduk.

Anne: Buyurun, şöyle geçin.

(Anne, yerdeki oyuncakları ve örtüyü toplamaya başlar.)

Anne: Dağınık biraz. Benim yaramaza öğretemedim gitti oyuncaklarını dağıtmamayı bir türlü. Tüm oyuncaklar evin içinde geziyor.

1.Misafir: Olsun, olsun, bırakın oynasın çocuk!

2.Misafir: Tabi canım boş ver, biz yabancı mıyız ki topluyorsun?

Anne: Yok ondan değil, toplayacaktım zaten.

(Toplamayı bitirir ve boş sandalyeye oturur.)

Anne: Nasılsınız?

4. Misafir: Sağ olun iyiyiz. Siz nasılsınız?

Anne: Görüyorsunuz işte, yaramazın peşinden koşup duruyoruz.

3. Misafir: Sormayın, benimki de çok yaramazlaştı bu sıra. Ne desem tersini yapıyor sanki!

Anne: A... Benimki de aynı vallahi! Söylemesi ayıp, az önce bir namaz kıldım evlere şenlik... (Seyirciyi işaret eder.) Şu aynada ne var bilmiyorum. Dönüp dolaşıp onun önüne gidiyor. Garip sesler çıkarıyor, beni de güldürdü namazda!

1.Misafir: Bu yaşlarda aynaya bakmayı severler. Kendini de yeni yeni tanımaya başlıyor ya, hoşuna gider aynaya bakmak.

2.Misafir: Tek yaramazlığı bu olsun canım siz de... Yaramazlık bile sayılmaz aynaya bakmak!

Anne: Orası öyle olmasına öyle de, oyuncağı falan fırlatır aynaya, kırılır, bir yerlerini keser diye korkuyorum maazallah.

3. Misafir: Allah korusun, evlerden irak. (Eliyle de göğsünden dışa doğru "uzaklaştırma" jesti yapar.)

4. Misafir: Aklınıza öyle şeyler getirmeyin canım! Çocuklar hep böyle büyüyor, yaramazlık da yapacak, düşecek de kalkacak da...

Anne: Doğru ama bezdiriyor bazen vallahi! Ayağıma yapışıyor, bırakmıyor. Olur olmaz ağlıyor, ne bileyim işte! Ben de çok sabırlı değilim herhalde!

(Bu sırada iki çocuk bir topu birbirlerine atarak sahnenin bir kenarında oynamaktadırlar. Ara sıra gülüyor, saçlarını çekiyor, itişiyorlardır. Misafir anne (3. Misafir) göz ucuyla onları gözetlemekte, bazı hareketlerine "yapmayın" demektedir.

1.Misafir: A.. Ben namaz kılmamıştım. Bir seccade rica etsem...

Anne: Buyurun, ben seccadeyi şuraya sereyim. Abdestiniz var mıydı?

1.Misafir: Teşekkür ederim, abdestim var.

(Anne seccadeyi serer. Misafir seyirciye 45 derecelik açıyla dönük olarak namaz kılmaya başlar. Bu sırada namaz kılan misafir bebeğin dikkatini çeker. Emekleyerek yanına gider. Anne bu sırada misafirlerine gül suyu ve şeker tutmaktadır. Bebek dizlerinin üzerinde kıyama durur. Misafir namaz kılıyorken hangi hareketleri yapıyorsa yüzü ona dönük olarak ondan gördüğü hareketin aynısını yapmaktadır. Diğer çocuk da onları izlemektedir. Bu durum üçüncü misafirin dikkatini çeker.

3.Misafir: Fatma Hanım, sen bu çocuğa mı yaramaz diyorsun? Baksana namaz kılmayı öğrenmiş bile! Ne de güzel namaz kılıyor!

Anne: Rahat vermeyecek şimdi! Yavrum, gel buraya gel!

2. Misafir: Bırak, bırak rahatsız ettiği falan yok! Baksana ne güzel, uymuş imama, namaz kılıyor!

Anne: Siz bilmezsiniz onu! Şimdi seccadenin üstüne yatıverir. Ayşe Hanımı güldürür, namazını bozar.

3.Misafir: Sanmıyorum, baksana ne kadar ciddi duruyor. Bizim çocuk kalakaldı yanında. Seninki namaz kılıyor, bizimki seyrediyor. Sanki o bebek de büyüğüne bakıyor gibi...

4. Misafir: Kuzum, sen buna böyle güzel namaz kılmayı nasıl öğrettin, söylesene!

Anne: Ben.. Namaz kılmayı mı? Nasıl yani? Ben ona namaz kılmayı falan öğretmedim ki!

2. Misafir: (Hafif tebessümle) Hadi hadi, utanma, utanma! Bal gibi öğretmişsin işte, her şey ortada, çocuğun namazını kılıyor! Sahi sen kaç yaşında başlamıştın namaza, bunun gibi bebekken mi yoksa?

Anne: Yok canım, daha neler! Ne bileyim ben! Annem, babam namaz kılarken biz de onlara bakar kılardık işte!

3. Misafir: Hah... işte şimdi oldu! İşin sırrını çözdük! Senin çocuğun da anlaşılana sana baka baka öğrenmiş namaz kılmayı.

Anne: (Hayretle) Yaa... O, ben namaz kılarken benle uğraşmaktan pek bana bakmaya vakit bulamaz ama...

4. Misafir: Öyle deme! "Farkında olmadan öğrenme" diye bir öğrenme çeşidi var ve özellikle çocuklar bu şekilde çok şey öğreniyorlar. Sen namaz kılarken o seninle uğraşıyor sanıyorsun ama o senin her hareketine dikkat ediyor aslında. Bir kamera gibi zihnine kaydediyor senin görüntünü.

Anne: Hay Allah! Ben de namazdayken hiç rahat durmuyordum diye kızıp duruyordum ona.

2. Misafir: Bence hemen telefonunu çıkar, onların böyle bir resimlerini çek! İleride "Bak yavrum, bu senin ilk namazının resmi" diye gösterirsin. Çok hoş bir hatıra olur.

3. Misafir: Bence de, çek, çek

(Anne telefonunu çıkarır, namaz kılan bebeğin ve misafirin fotoğraflarını çeker. Birinci misafir namazı bitirir. Bebeğin başını okşar, onu öper. Bebek seyirciye bakar, gülümser.)

3. Misafir: Artık ben de bu işin sırrını öğrendim. Bundan sonra ben de namaz kılarken çocuğum oyalansın diye televizyonu açıp diğer odaya geçmeyeceğim. Özellikle onun yanında namaz kılacağım ki o da ilk namazını bir an önce kılsın.

Projeksiyon perdesine şu ayet yansır:

"Rabbim! Beni namazı tam kılanlardan eyle. Soyumdan gelenleri de. Rabbimiz! Duamı kabul eyle. Rabbimiz! Hesap görüleceği gün beni, anamı, babamı ve bütün inanıp güvenenleri bağışla." İbrahim 40-41

5.SKEÇ: MİSAFİR

Dekor: Beş sandalye, bir pike, bir orta sehpa, bir ütü masası, büyükçe bir masa örtüsü, bir kilim, kek yapmak için bir tas, bir yumurta çırpacağı, toz bezi, kolonya, şeker tutmak için şekerlik, tepsi, tabak, kaşık, bir el işi, çocuk oyuncakları.

Üç sandalyenin üzerine pike örtülür. Yanına iki sandalye, ortaya sehpa konulur. Ütü masası açılır, üstüne masa örtüsü örtülerek masa havası verilir. Böylece salon görünümü sağlanır.

Oyuncular: 6 kişi: Anne, Ayşe Hanım, 1. Misafir, 2. Misafir, 3. Misafir, çocuk. (Çocuk rolünü bir yetişkin oynayabilir; ancak çocuk gibi giyinmeli ve dizlerinin üstünde hareket etmelidir.)

Anne: Bugün misafir gelecek. Kızım neler hazırlayacağız?

Ayşe Hanım: Anne sen merak etme. Ben akşamdan hazırlık yaptım biraz. Bugün işimiz çok zor olmaz. Kek yaparız. Böreği döşeriz. Biraz da toz aldık mı işimiz biter. Misafirler de ancak o zaman gelir zaten.

Anne: İşe dalıp oğlanı doyurmayı unutma. Zaten yemek yemiyor çocuk.

Ayşe Hanım: Tamam anneciğim, dikkat ederim, sen meraklanma.

Anne: Hadi ben toz almaya başlayayım. Sen de keki yapiver.

(Anne sehparın üstünün tozunu almaya başlar. Sandalyelerin üzerindeki pikeyi düzeltir vb, sahnenin dışına çıkar. Biraz sonra elinde bir tepsiyle gelir, Ayşe hanıma tepsiyi verir. Tepsinin üzerinde tabak ve kaşık vardır. Ayşe hanım, oğluna yemek yedirmeye çalışır. Oğlan yemek yememek için nazlanır.)

Anne: Hadi kızım çabuk, sen keki yap, geç kalmayalım.

(Ayşe Hanım sahneden çıkar. Anne toz almaya devam eder. Kısa süre sonra Ayşe Hanım elinde bir kek yapma tası ve çırpıcı ile içeri girer. Kek malzemesini çırpar şekilde annesiyle konuşur.)

Ayşe Hanım: Neriman Hanım da gelecek miymiş anneciğim?

Anne: Evet kızım. Neriman Hanım, Halide Hanım ve Sümeyra Hanım gelecek. Belki Cahide Hanım da gelir.

Ayşe Hanım: Sanmıyorum anne. Onun çocukları okula gidiyor. Ancak tatilde görüşebiliriz sanıyorum; ama gelse iyi olurdu.

Anne: Ben de Sümeyra Hanımı ne zamandan beri görmedim sorma! Acaba ne yaptılar, memlekete gittiler mi, annesi nasıl, merak ediyorum.

Ayşe Hanım: Çok merak etme, nasıl olsa biraz sonra hepsini öğreneceğiz zaten.

Anne: Doğru söylüyorsun, hadi çabuk olalım.

(Anne toz almayı bitirir, oturur. Eline el işini alır. Yapmaya başlar. Ayşe Hanım da içeri girer. Oturur. Zil çalar, misafirler gelir. Çocuk bir köşede oyuncaklarıyla sakin sakin oynamaktadır.)

Ayşe Hanım: Hoş geldiniz.

1. Misafir: Hoş bulduk.

Anne: Hoş geldiniz. Buyurun, şöyle oturun

2.Misafir: Nasılsınız?

Ayşe Hanım: İyiyiz, teşekkür ederiz.

3.Misafir: Sizler nasılsınız?

Anne: Ne yapalım işte. Allah’a şükür. Sağlığımız yerinde, işimizi yapabiliyoruz. Allah bugünümüzü aratmasın. Toruna bakıyorum. Günler geçip gidiyor.

1.Misafir: Doğru söylüyorsunuz, günler geçip gidiyor. Şu kısa dünya hayatı gerçek hayatın yanında ne ki aslında. Peygamber Efendimiz (as) bir hadisinde “Dünya hayatı ile benim ilgim, bir ağacın altında gölgelenip sonra da bırakıp giden yolcunun durumu gibidir.**” diyor.

Ayşe Hanım: Benim rahmetli babam da hep “Dünyada bir garip veya bir yolcu gibi ol.**” derdi.

2.Misafir: O da bir hadis zaten.

3.Misafir: Ama biz dünyaya ne kadar büyük önem veriyoruz. İşlerimiz hiç bitmiyor. Bir işi bitirip diğerine başlıyoruz. Sıra namaz kılmaya gelince vakit bulamıyoruz.

2.Misafir: Doğru söylüyorsun. Yeme içmeye, eşe dosta, televizyona, bilgisayara vakit ayırmakta hiç zorlanmıyoruz da sıra namaza gelince vakit yetmiyor.

Anne: Ne güzel söylüyorsun kızım. Ben de Ayşe’ye çok söylüyorum ama o da namazını ihmal ediyor.

Ayşe Hanım: Aman anne, sen de!

1. Misafir: Öyle deme Ayşe Hanım. Kıyamette kulun ilk sorguya çekileceği ibadet namazıdır. Kulun namazı düzgün ise Kıyamet gününde işleri iyi gider. Namazı düzgün değilse kaybeder ve zararlı çıkar.***

Ayşe Hanım: Biliyorum ama zor geliyor işte. Belki şu çocuk biraz büyüyünce kılarım.

2.Misafir: Çocuğun küçük değil ki, baksana deminden beri uslu uslu oynuyor. Senin namaz kılmama niye engel olsun?

Ayşe Hanım: Ne bileyim, yemek yedir, uyut, parka götür derken zaman su gibi akıp gidiyor. Evin işlerini bile zorla yetiştiriyorum. Annem olmasa onlar da yetişmez. Sağ olsun o yardım ediyor da işler yetişiyor.

2. Misafir: Bak namaz kılmaya başlasan işlerin de daha kolay yetişir; çünkü namaz kılan kimsenin ömrü bereketlenir.

(Bu sırada Ayşe Hanım kalkar, misafirlerine kolonya ve şeker ikram eder. Çocuk da sahnenin dışına çıkar.)

1.Misafir: Ben bir kıssa dinlemiştim, size de anlatabayım.

Adamın biri çölde dolaşırken şeytan ona arkadaş olmuş. Bu adam o gün hiçbir vakit namazını kılmamış. Gece uyku vakti geldiğinde şeytan adamdan uzaklaşmaya başlamış. Adam, şeytana “Niye benden kaçıyorsun?” diye sormuş. Şeytan çok ibretli bir cevap vermiş. “Ben ömrümde sadece bir kez Allah’ın secde emrine karşı çıktım ve ondan dolayı da Allah’ın huzurundan kovuldum. Oysa sen bugün beş kez Allah’ın emrine isyan ettin. Ben Allah’ın sana gazap edip senin arkadaşın olmam sebebiyle beni de kahretmesinden korkarım.” demiş ve adamın yanından uzaklaşmış.

(Birden dışarıdan çocuğun düşme ve ağlama sesi gelir. Anne telaşla sahne dışına koşar. Misafirler birbirlerine “Ne oldu acaba?” diye sorarlar. Ayşe Hanım çocukla beraber sahneye gelir.)

Ayşe Hanım: (Misafirlere) Bir şey yok, Allah’a şükür, düşmüş; ama bir şey olmamış.

(Çocuğa) Yavrum, ne oldu? Ne işin vardı lavaboda senin? Susadıysan söyleseydin ya ben verirdim.

Çocuk: Anneciğim, namaz kılmamak çok günahmış ya. Ben abdest almaya çalışıyordum. Sen günaha girme diye senin yerine namaz kılacaktım.

*İbn Mace, Zühd 3, hadis no: 4109

**Buhari, Rikak 3, hadis no: 6416

*** Tirmizî, Mevâkît 188; bk. Ebû Dâvûd, Salât 149; Nesâî, Salât 9; İbni Mâce, İkâmet 202